

คริสตจักรยุคพระคุณ

Grace Era Church

2006 ปีแห่งการเพิ่มพูนอย่างอัศจรรย์

322/92 ซอยอยู่เจริญ แยก9 ถนนอโศก-ดินแดง

เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400

โทร 0-2246-4340, 0-1939-0458 แฟกซ์ 0-2246-9282

www.yookprakun.com

คำพยานของเพ็ญจิรา(แพม) จิตชัย วันที่ 26 พฤษภาคม 2006

"พระเจ้าของเรายิ่งใหญ่"

สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อแพม (เพ็ญจิรา) ตอนนี้นำกำลังศึกษาปริญญาโทอยู่ที่ University of Wisconsin Whitewater แพมรู้จักกับพระเจ้ามาป็นี่เป็นปีที่ 2 ครั้งนี้แพมก็ขอมาเป็นคำพยานครั้งที่สองนะคะ แต่ขอยืนยัน ว่าครั้งนี้ไม่ใช่ครั้งที่ 2 ที่พระเจ้าให้สิ่งที่ดีมากมายกับชีวิต และ ครอบครัวของแพม

Unlimited God แพมมาเรียนที่อเมริกาได้ก็เพราะความช่วยเหลือของพระเจ้า และเมื่อแพมมาเรียนที่นี่ พระเจ้าก็ยังคงคอยดูแลและช่วยเหลือแพมตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่อยู่อาศัย เรื่องเพื่อน และเรื่องที่แพมไขว่คว้ามากที่สุดนั่นคือเรื่องเรียน ตอนนี้นำกำลังอยู่ในระหว่างปิดเทอม และกำลังจะเริ่มเรียน Summer ในอาทิตย์ที่กำลังจะถึงนี้ และเวลานี้แพมกำลังดีใจสุดๆ กับของขวัญที่พระเจ้ามอบให้ **เทอมที่ผ่านมาซึ่งเป็นเทอมที่ 2 ที่แพมมาเรียนที่นี่แพมได้เกรดเฉลี่ย 3.87** ซึ่งต่างกับเทอมแรกที่แพมได้เกรดเฉลี่ยเพียง 2.13 แตกต่างกันอย่างมาก

นึกถึงวันที่แพมรู้ว่าเกรดเฉลี่ยเทอมแรก แพมเสียใจมากเหมือนโลกทั้งใบพังลงมา รู้สึกว่าทำไมพระเจ้าไม่รักแพมเลย พระเจ้ารู้ว่าสิ่งที่แพมอยากได้มากที่สุดก็คือเรื่องเรียน ณ วันนั้นแพมโกรธพระเจ้ามาก และบอกกับตัวเองว่าไม่เอาแล้ว แพมจะไม่ฟังพระเจ้าแล้ว และ ตัดสินใจที่จะหันหลังให้กับพระองค์ แต่อาทิตย์หลังจากการตัดสินใจ เป็นอาทิตย์ที่ทรมาณที่สุด แพมเหงาและไม่มีความสุขเลย ทั้งๆ ที่กำลังอยู่ในช่วงที่ไปเที่ยวต่างเมืองกับเพื่อนๆ มันเหงามาก เป็นความรู้สึกว่าหันหลังไปแล้วไม่มีพ่อ(พระเจ้า) ผู้ซึ่งเคยให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราอยากได้ ผู้ซึ่งดูแล สอนและมอบสิ่งดีๆ ในชีวิตให้กับชีวิตของแพมตลอดระยะเวลาที่แพมรู้จักกับพระองค์ มันเป็นความรู้สึกแคว้งแคว้งว่างเปล่า และรู้ว่าแพมอยู่ไม่ได้ถ้าแพมไม่มีพระเจ้า

ความรู้สึกนี้ทำให้แพมได้นั่งสงบในพระองค์ ได้คิดทบทวนว่าแพมยังพยายามในการอ่านหนังสือไม่มากพอ, ยังอยู่กับพระองค์ไม่มากพอ, ยังใช้เนื้อหนังในการดำเนินชีวิต, ยังไม่ได้ปล่อยวางและยังไม่ได้มอบทุกอย่างไว้ในมือของพระองค์อย่างแท้จริง, ยังมีความกังวลอยู่ลึกๆ ในทุกเหตุการณ์ คาดหวังแต่ที่จะให้พระเจ้าให้แพมอย่างที่ชอบ เพราะคิดว่าสิ่งที่ขอ นั้นเป็นสิ่งที่ดี ที่เหมาะกับเรามากที่สุด แต่หารู้ไม่ว่านั่นเป็นเพียงแต่แบบฉบับของความสำเร็จแบบที่คนทางโลกยึดติด และแพมยังไม่ได้ปล่อยให้ชีวิตอยู่ภายใต้การนำของพระองค์อย่างแท้จริง หลังจากคิดได้ แพมตัดสินใจที่จะคุยกับพระเจ้าอีกครั้ง และ

พระเจ้าบอกกับแพมผ่านทางพระคัมภีร์ว่า ขนาดคนที่ตายไปแล้ว พระองค์ ยังทำให้ฟื้นคืน ดังเช่น กิจการ 20:9-12 เมื่อคราวเปาโลชুবชีวิตคนหนุ่มคนนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์

ทุกครั้งที่แพมพบปัญหา แพมรู้ว่าพระคัมภีร์หนุนใจแพมในบางส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งที่ทำให้พระกายของพระเยซูคริสต์เติบโตอย่างยิ่งใหญ่อยู่ในเราก็คือการได้ไปโบสถ์ การได้พูดคุยกับศิษยาภิบาล, ผู้เลี้ยงของเราในคริสตจักร และรวมถึงการพูดคุยกับสมาชิกในโบสถ์ เพราะแพมเชื่อว่าการพูดคุยกับบุคคลเหล่านี้ เป็นไปโดยการนำของพระองค์ พระเจ้าได้ส่งถ้อยคำของพระองค์ที่ต้องการสื่อถึงเราโดยผ่านคนที่เราได้พูดคุย

แพมจึงได้โทรหา วิ และ ปู อีกครั้ง การคุยกับคนทั้งคู่ ทำให้แพมเรียนรู้ที่จะเชื่อว่า **เราเป็นบุตรสุดที่รักของพระองค์ พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งเรา** เพียงแต่ให้เราทำหน้าที่ของเราอย่างเต็มที่ **ไม่ต้องกังวลในผลลัพธ์** เพราะพระองค์จะทรงประทานสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของเรา เราไม่รู้หรอกว่าสิ่งไหนดีที่สุดสำหรับอนาคต แต่พระองค์ พ่อที่ยิ่งใหญ่ของเรานั้นทรงทราบและจัดเตรียมชีวิตที่รุ่งเรืองให้เราแล้ว **นี่คือสิ่งที่แพมยึดถือมาตลอดจนถึง ณ วันนี้ มันทำให้แพมแข็งแกร่ง ไม่เคยกังวล และติดสนิทกับพระองค์แบบว่า ไม่คิดที่จะย้อนกลับไปทางเดิมอีกเลย** รู้เพียงแต่ว่าทางเดียวที่ทำให้เรารอดนั้นก็คือ **พระองค์เพียงผู้เดียว** ณ วันนี้แพมรักพระองค์อย่างสุดซึ้ง และอยากบอกทุกคนว่า **ถ้าใครกำลังพบกับปัญหาอยู่ ขอบอกว่าเหตุการณ์นั้นนั้นยังไม่จบหรอกนะคะ พระเจ้าเป็นผู้เดียวที่จะมอบชัยชนะให้กับเราในตอนสุดท้าย**

แพมมีตอนที่ 2 นะคะ เกี่ยวกับการถวายสิบลด แพมเชื่อในเรื่องนี้มากและขอให้ทุกคนติดตามอ่านดูนะ **ไม่รู้ว่าจะเสร็จเมื่อไหร่** แต่ขอให้ทุกท่านลองถวายสิบลดดูหลังจากที่อ่านเรื่องแรกจบคะ แพมคิดว่าทุกท่านจะได้ของขวัญจากพระองค์ไม่เกินวันที่ได้อ่านเรื่องที่ 2 แน่นนอนที่สุด ขอพระเจ้าอวยพรทุกคนนะคะ

(เมื่อคำเฉลยออกมา คุณจะรู้ว่าหัวเราะที่หลังดังกว่า เพราะพระคัมภีร์สัญญากับเราว่า **“พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ในเกิดผลอันดีในทุกสิ่ง โรม8:28”** และ **“แต่ว่าในเหตุการณ์ห้วงปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย”โรม8:37** แต่อย่าลืมนะคะว่าเราต้องทำในส่วนของเราด้วย...ปึ)